

Protestantism and katolicism agerar i samarbete

Protestantismen kommer att sträcka en vänskaplig hand till den romerska makten. Sedan kommer det en lag mot Guds skapelsens sabbat, och därefter kommer Gud att utföra sitt "främmande verk" på jorden.—The S.D.A. Bible Commentary 7:910 (1886).

När protestantismen kommer att sträcka ut sin hand över gapet för att fatta den romerska maktens hand, när den kommer att sträcka sig över avgrunden för att krama spiritismens händer, när, under denna trefaldiga union, vårt land kommer att förneka varje princip i dess konstitution som protestantisk och republikansk stat och kommer att göra förberedelser för utbredandet av påvliga lögnar och bedrägerier, då kan vi veta att tiden har kommit för Satans märkliga verk och att slutet är nära.—Testimonies for the Church 5:451 (1885).

Hur den romerska kyrkan kan rentvå sig från anklagelsen om avgudadyrkan kan vi inte förstå ... Och detta är den religion som protestanter börjar betrakta med sådan välvilja, och som till sist kommer att förenas med protestantismen. Men denna union kommer inte att genomföras genom en förändring i katolicismen, för Rom förändras aldrig. Hon gör anspråk på ofelbarhet. Det är protestantismen som kommer att förändras. Antagandet av liberala idéer från dess sida kommer att leda den dit där den kan fatta tag i katolicismens hand.—The Review and Herald, June 1, 1886.